

ΣΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ

Παρακαλώ ξημέρωμα έλα πάνω από την πόλη
και σπάσε το κέλυφος να κυλήσουν οι ζωές τους
στούς θορύβους
ξέστρωσε τόν ασδέστη πού σκέπασε το αίμα τους
σκόρπισε την καπνιά πού θολώνει τή μνήμη
παρακαλώ αύγή τύλιξε κλωστής στή γυμνή ραχοκοκκαλιά
φώτισε δρομολοιμούς στις στροφές της ιστορίας
όταν κι έμεις θα φύγουμε
έσύ θα γυρίσεις πάλι άκυνήγητη
μά για χάρη τους σήμερα στρώσε το δρόμο στήν πόλη
πέρνα μπροστά και στήσε τή σκηνή τους.
Μ' αυτοί έρχονται σάν άνθρωποι καθημερινοί
χωρίς να πέρασε ο χρόνος από την τρύπα τους
δίχως ν' άκοϋνε τύμπανα και μάγια
άνοίγουνε άθόρυβα πόρτες στά μαγαζιά
άνεβαίνουν στά γραφεία και τελειώνουν τούς λογαριασμούς
τραβάνε τή γραμμή πού άφήσανε άχάραξη
κι έπιστρέφουν στά παιδιά τους πού μεγάλωσαν.

ΤΟΥ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ

Δευτέρα πρωί με τή σκόνη ως τά γόνατα
στό λεωφορείο ως τή στάση της δουλειάς
ρίχνει τήν καπνισμένη της ανάσα στή μασχάλη μου
κρατάει μά θηλειά στον ούρανό του όχήματος
πού λυγάζει στο φρενάρισμα
και στις έκκινήσεις πέφτει με τά δυό της στήθη
στήν έφημερίδα μου.

ΤΟΥ ΠΑΡΚΟΥ

Με όλα τά πουλιά του πάρκου κι οί γέροι
κι οί φτωχοί έλληνοαμερικάνοι
πού φοράνε τίς φανταχτερές γραβάτες.
Άδριο προλαβαίνοντας τήν άνάσταση
μπορεί και να τούς δοΐμε νέους
πού φτάνουν στήν Άμερική.

Ο ΣΕΙΣΜΟΣ

Άκόμη δέν έγινε ο ολοκληρωτικός σεισμός
αυτός πού θα κλονίσει συθέμελα τήν πόλη
πού θα καταρρεύσει το οικοδόμημα με το άέτωμα ψηλά
γιαυτό να έτοιμάξεις τήν ψυχή σου
νάσαι σε πλήρη έτοιμότητα τήν άγνωστη εκείνη μέρα
ως τώρα οί σεισμοί ήσαν μικρής ισχύος
κι οί ρωγμές πού άνοίξανε τά σπίτια τά παληά
κλείσανε με τοτσιμέντο
όμως ο κρίσιμος σεισμός θα γίνει